

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 295

ÚNOR 2021

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Po několika suchých letech, kdy naše krajina trpěla nedostatkem vláhy prakticky po celý rok, byl ten loňský v tomto směru opět světlou výjimkou a návratem ke „starým pořádkům“. Příroda se řádně napila a snad jí současný dostatek podzemní vody pomůže oklepat se z nejhoršího a dočkáme se v nadcházejících letech konečně příznivých zpráv o obnově kůrovcem zničených lesů a celkovém ozdravení naší krajiny. I vy jste mohli po několika sezónách oprášit boby a sáně, někteří možná i běžky a vyrazit do bílé stopy i v našich nižších nadmořských výškách. Dostatečná zásoba sněhu vám také umožnila nejen pustit se do stavby sněhuláků či našeho kmenového znaku v rámci našich online soutěží, ale nabídla vám i možnost pustit se do plnění orlích per, o kterých jsme si v uplynulých letech mohli nechat jen zdát. Pokusil se někdo z vás zbudovat iglú, anebo se našli dokonce otužilí odvážlivci, kteří se neváhali vrhnout do ledové vody a splnit si OP „Koupej se v přírodě, když leží sníh“, případně si splnili nějaké to přespání na sněhu? Pokud ano, samozřejmě uvítáme nejen fotografie, ale i článek popisující vaše zážitky! Kůra je tu nejen pro vás, ale i o vás!

V tomto směru mě potěšila snaha rangera Čivavy z rodu Káňat, která přišla s nabídkou sepsat pro náš časopis článek o jednom z úspěchů dnešní astronautiky. Někteří z vás možná v předposledním únorovém týdnu také sledovali úspěšné přistání nového amerického vozítka Perseverance na naší sousední planetě Mars. Víme, že jedním z mnoha koníčků Čivavy je astronomie a Vesmír a kdo jiný by tedy byl k takovému článku povolanější? Díky, Čivi, a vám ostatním přejeme příjemné počtení.

Tato aktivita mě přivedla na myšlenku založit v našem časopise novou rubriku, její naplnění však máte v rukou vy. Netoliko kmenem živ je Šavan, mnozí se jistě ve svém volném čase věnujete i jiným zájmům, které by nám ostatním mohly rozšířit obzory. Dozvíme se tak víc o svých kamarádech z kmene a dozvíme se něco zajímavého z oblastí, které nám dosud zůstávaly skryty. Chodíte do jezdeckých oddílů, navštěvujete ZUŠ nebo různé rukodělné kroužky, věnujete se neobvyklým sportovním aktivitám či si píšete do šuplíku povídky nebo básničky? Nestyďte se o své zkušenosti a znalosti podělit na stránkách Kůry, zanecháte v ní příštím generacím svoji stopu a o tom, že za svůj článek získáte prémiové bodíky do javorové nažky, snad ani není třeba hovořit. Budeme se těšit!

Sa. TAWASUTA

VÝMĚNA ODDÍLOVÉ NÁSTĚNKY

Rozhodli jsme se po dlouhé době obměnit nástěnku u gymnázia v Zábřeze, přidat aktuální fotografie a informace o oddíle.

Na jednotlivých panelech najdete fotografie z regat, sněmů, výprav, letního tábora a letošní speciální vánoční nadílky. Dodali jsme výloze také něco barev, aby tak více zaujala oči kolemjdoucích.

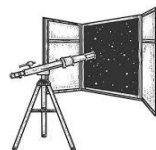
Na hlavním panelu pak můžete kromě základních informací najít také velký kmenový znak, který celý vykorálkovala WATOKNAPA (ještě jednou děkuji) a bylo to naše společné překvapení pro oddíl. Takto vytvořený znak nám nějakou dobu vydrží a nástěnku skvěle oživí.

Plánujeme nástěnku pravidelně měnit a držet ji co nejvíce aktuální jak pro naše členy, aby mohli zavzpomínat na naše akce, tak pro případné nováčky, které naše aktivity zaujmou.

Dredy

HISTORICKÉ OKÉNKO

MUŽ VELKÝ, ALE OPOMÍNENÝ

Jiří z Poděbrad byl jediný český král, který nebyl z královské dynastie. Byl to vizionář, dnes se na to však často zapomíná

15. století – doba nelehká

V první polovině 15. století v Čechách vrcholí spor mezi katolíky a husity (protestanty). V roce 1419 proběhne první pražská defenestrace – z oken pražské Novoměstské radnice je vyhozeno několik radních – tím začínají husitské války mezi katolíky a husity (i mezi husity navzájem). Proti husitům je v následujících letech mj. vysláno několik křížových výprav.

V roce 1436 jsou vyhlášena basilejská kompaktáta – kompromis mezi husity a katolíky a husitské války končí (stav, kdy vedle sebe takto žijí dvě náboženství, byl v Evropě naprosto ojedinělý), české země jsou však v hrozném stavu. V témže roce se na český trůn (konečně) dostane Zikmund Lucemburský (korunován byl už o 16 let dříve), dlouho si ale králování neužije – po roce umírá.

Blízký příbuzný, mladý král a jeho zastupující

Nárok na trůn si teď nárokuje Zikmundův zeť Albrecht II. Habsburský. V roce 1438 se opravdu stává králem, za rok ale zemře. Teprve půl roku po jeho smrti se mu narodí syn Ladislav nazýván Pohrobek (= narodil se po smrti otce). Zatím samozřejmě nemůže vládnout, a proto jsou prozatím vytvořeny landfrídy – krajské spolky.

Jiří z Kunštátu a Poděbrad, hlavní postava dnešního příběhu, se narodil roku 1420. V roce 1434 se na straně katolíků účastnil husitské bitvy u Lipan. Postupně stoupal v politice, až stanul v čele Východočeského landfrídu. V roce 1448

napadne Prahu – bojí se o svou moc – a zmocní se jí. Nakonec je uznán správcem Čech, než dospěje malý Ladislav.

V roce 1453 se sice Pohrobek stane králem, Jiří z Poděbrad si ale i nadále drží moc. O 4 roky později ale Ladislav v 17 letech umírá. Dlouho se myslelo, že za jeho vraždou stál Jiří z Poděbrad a teprve v minulém století se zjistilo, že zemřel na leukémii. A tady se Jiřímu naskytne jedinečná možnost stát se králem. Kandidátů na trůn sice bylo několik, český sněm ale zvolí právě Jiřího z Poděbrad – především kvůli tomu, že se přímo nestavěl proti kališníkům, kterých ve sněmu nebylo málo. (Další část sněmu se mu pak povedlo uplatit.) 7. května 1458 pak byl korunován.

Myslelo se, že Pohrobek byl otráven, nebyla to ale pravda.

Vládu však neměl jednoduchou – musel zažívat jizvy po válkách a uklidnit spory mezi katolíky a husity. Těžké pro něj byly i vztahy s okolními zeměmi – některé ho totiž jako krále nechtěly uznat. Uznání kališníků se nelíbilo především papežovi – ten roku 1462 zrušil kompaktáta a prohlásil Jiřího za kacíře. Jiří se na oplátku rozhodne vyslat do Evropy první poselstvo. Cílem je získat co nejvíc států do Ligy křesťanských panovníků. Ta by spolupracovala a tím oslabila moc papeže

I přesto, že byl Jiří nevzdělaný, neuměl jazyky a po poranění z dětství měl nesymetrický obličej, přesvědčil své okolí a stal se králem.

a také mohla společně zakročit proti turecké expanzi. Bohužel neuspěje – na nějaké velké a mezinárodní spolky je asi ještě brzo... Druhá cesta po Evropě proběhne v roce 1465. Úkolem čtyřicetičlenného poselstva v čele se Lvem z Rožmitálu, švagrem Jiřího z Poděbrad, bylo Evropě dokázat, že Čechy jsou kulturní a vyspělá země a že se tu mají dobře katolíci i kališníci. Při této cestě dojedou až na Pyrenejský poloostrov – hranice tehdy známého

světa. Vráť se sice v pořádku a se slávou, nic zásadního se jim však nepodaří.

Jiří je však ve stále těžší situaci – papež ho stále nechce uznat, a dokonce proti němu vyšle křížovou výpravu, do jejíhož čela se postaví uherský král Matyáš Korvín. Nakonec se Matyáš nechá v roce 1469 v Olomouci prohlásit českým králem! Jiří má pod nadvládou už jen část Čech a je jasné, že jeho vládnutí se blíží ke konci. Dojde k bitvě? Bude zajat? Popraven? To se nedozvíme – Jiří totiž 22. 3. 1471 v 50 letech nečekaně umírá na selhání ledvin.

Jak šel čas a dynastie

Za první „řádnou“ českou dynastii by se dali označit Přemyslovci. Prvním doloženým vládcem je Bořivoj I., dalšími známými vládci tohoto rodu jsou svatý Václav nebo Přemysl Otakar I. Přemyslovci vymírají v roce 1306 a po dvou krátce vládnoucích panovnících přichází na trůn 4 Lucemburkové – mj. Karel IV. Po nich nám krátce vládnou 2 Habsburkové, Jiří z Poděbrad (téma dnešního článku) a 2 Jagellonci. Nakonec na český trůn v roce 1526 přichází poslední dynastie – Habsburkové – ta nám vládne skoro 400 let. Mezi nejznámější panovníky z této dynastie patří Rudolf II., Marie Terezie, Josef II. nebo František Josef I. Nakonec vzniká v roce 1918 samostatné Československo a přichází éra prezidentů.

Karel IV. vs Jiří z Poděbrad

Schválně si zkuste říct, kolik toho víte o Karlu IV. a kolik jste toho před tímto článkem věděli o Jiřím z Poděbrad. Karel IV. asi vyhrál, co? Proč? To je...otázka 😊. V české historii se na tohoto panovníka nějak zapomíná. Samozřejmě nebyl dokonalý, ale jeho vláda určitě nebyla neúspěšná. Vládl v těžké době a hlavně – měl nápad na vytvoření nějakého nadnárodního

spolku, který by, podobně jako dnes třeba Evropská unie, měl společnou Radu panovníků nebo pokladnu. A proto má tento „král dvojího lidu“ (husitů a katolíků), mimochodem poslední Čech na českém trůně, v naší historii určitě své místo.

Ga. Imnu

CO VÁS ZAJÍMÁ....

Jak jste se již mohli dočíst v úvodníku, zakládáme novou rubriku věnovanou vašim zájmům, zálibám, koníčkům. Záleží jen na vás, jak pravidelná bude, tedy zda nám od vás do redakční pošty doputuje pro každé číslo nějaký ten pěkný článeček na vámi zvolené téma z oblastí, která vás zajímá. Doufejme, že následující první (a kvalitní!) příspěvek od Čivavy nebude zároveň labutí písni této rubriky ☺

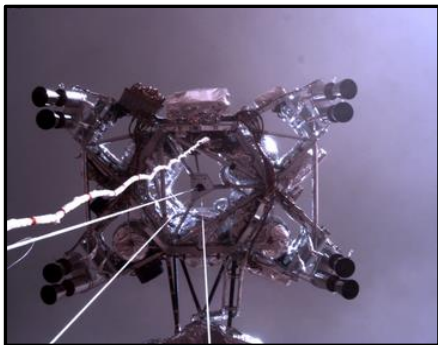
ROVER PERSEVERANCE

Někteří z vás možná postřehli, že ve čtvrtek 18.2. kolem dvaadvacáté hodiny na Marsu přistál rover Perseverance (v překladu vytrvalost) od NASA. Rover bude na Marsu hledat zbytky života, který možná na Marsu existoval, což znamená, že bude hledat přítomnost kyslíku, vody v jakémkoli skupenství, a dalších plynů. Součástí

je také přístroj na výrobu kyslíku z marsovské atmosféry, pomocí kterého by se pak teoreticky mohl vyrábět kyslík, kdyby došlo k osídlení Marsu. Na roveru bychom našli dva mikrofony a 23 kamer, dvě z toho jsou schopny snímat prostorové obrázky okolí. Práce byly zahájeny v roce 2014 a celý projekt stál asi 2,8 miliard dolarů. Jeho vzhled je téměř totožný s roverem Curiosity, který na Marsu přistál v roce 2012 a stále je funkční. Rover byl vypuštěn s raketou Atlas téměř před sedmi měsíci 30. července 2020.

Jelikož signál od Marsu k Zemi letí 11 minut, tak my na Zemi se dozvíme, že je vše v pořádku, až za 11 minut po tom, co rover přistane na Marsu. Než se ale dozvíme, že je vše v pořádku, nastane tzv. sedm minut hrůzy, tj. sedm minut, kdy Země není v žádném spojení s roverem a vše závisí na dobrém naprogramování. Program musí být připraven na všechny situace, které by mohly nastat, např. změna počasí. Součástí cestovního modulu roveru je tepelný štít, který slouží hlavně při průletu marsovskou atmosférou, kde se zahřeje asi na 2000 °C (teplota tání železa je asi 1540 °C). Štít je pak odhozen a je vypuštěn padák, který výrazně

zpomalí rychlost padání. Mezitím Perseverance vybírá vhodné místo pro přistání s pomocí kamer, které jsou na roveru a cestovním modulu umístěny. Potom je zažehnuto osm motorů a cestovní modul s pomocí lan a jeřábu spouští rover blíže k povrchu Marsu (tuto akci vidíte na obrázku vlevo z pohledu zavěšeného roveru). Tento jeřáb s lany pak sám odlétá pryč, aby nedošlo k poškození

vozítka. Přistání na Mars bylo oznámeno slovním spojením „touch down“, což znamená, že Perseverance v pořádku přistál na povrchu Marsu. Průběh přistání se dal sledovat po celém světě spolu s přímými přenosy rozhovorů z NASA. Asi minutu po přistání rover začal posílat první snímky z Marsu (ten první vidíte na obrázku vpravo dole).

Rover bude na Marsu funkční po dobu téměř dvou let. V roce 2026 ESA plánuje vyslání jiného roveru pro 31 vzorků půdy, které sesbírá Perseverance do kapslí a které potom zanechá na různých místech. Nový rover je sebere a dopraví je na oběžnou dráhu Marsu, odkud je další sonda dopraví na Zemi. Perseverance po zmapování povrchu a polohy Slunce zjistil, že místo přistání je v kráteru Jezero, což bylo přesně místo plánovaného přistání. Kráter Jezero byl vybrán kvůli bývalé existenci řek a jezera právě v tomto kráteru. Na roveru jsou připevněny dvě měděné destičky, na kterých je vyraženo 10 milionů jmen lidí z celého světa. Součástí roveru je bezpilotní vrtulník, který bude hledat místa vhodná k prozkoumání. Asi se všichni shodneme na tom, že je to další obrovský krok pro lidstvo v poznávání vesmíru.

Ra. Čivava

DROBNÉ ZPRÁVY Z ČINNOSTI STARŠÍCH

Život našeho klanu je bohatý, a to i díky spolupráci s 95. klubem oldskautů, kde máme řadu dobrých přátel. A protože mnohé znáte, sepsal jsem pro vás nejnovější informace z jejich života.

... po Ježkovi, Padákovi se covidem nakazil také WYOMING. Vše proběhlo lehce, a tak už je všechno opět v pořádku. Covid má za sebou také náš bývalý člen Tarzan, kterého snad všichni znají z našich letních táborů.

... do stavu našich podporovatelů se zařadil kamarád Blek, který svoji kariéru zahájil v legendárním zábřežském oddíle Severáci v roce 1974. Byl mu zaslán plán našich akcí.

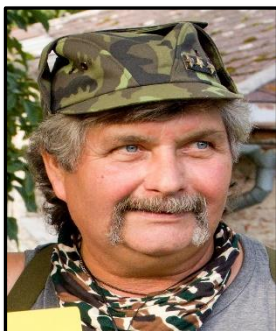
... náš hudební mág Kiwi nám zaslal informaci, kdy se koná oblastní porta. Ta měla být v březnu, ale bude 22.5.2021. Místo se také mění a Porta nebude v Bludově ale ve Velkých Losínách. Tato akce byla zařazena do klanového programu.

... bratr Ježek oslavil 5. února narozeniny a my mu dodatečně blahopřejeme. Svátek 22. února oslavil člen klanu Modré želvy AJAGU – Petr Brzobohatý. I jemu modroželvácké blahopřání. Dalším oslavencem byl Luky, na kterého jsme zapomněli v lednovém informačníku. Oslavil 31. narozeniny. Nejstarším registrovaným oldskautem je bratr Ferda, který slavil 13. 2. své 65. narozeniny. Byl mu předán narozeninový dáreček.

... MIČKINIKWA a Marky zahájili tréninkový domácí camp v uzlařském umění. Časy se pomalu začínají blížit k těm nejlepším dosaženým časům.

... při našem srubování v Zejfech jsme dostali možnost si oskenovat diapositivity z naší činnosti z let 1990 – 1993. Můžeme se tak těšit na nové fotografie do kmenové historie. Děkujeme Sobovi :-)

... prvním nositelem klubové výšivky se stává bratr Ferda. Snad bude dobrým příkladem pro ostatní členy 95. klubu.

oldskautský klub.

... pro členy klanu a přátel se nám podařilo zajistit kopírování kmenového časopisu Březová kůra. Ta bude dostupná i těm, kteří nepoužívají internet a raději čtou časopis vytištěný ve formátech A4 či A5.

... Sachem AJAGU nelenoší a pokračuje v plnění OP z plamene Lesní moudrosti. My ostatní členové se k jeho aktivitě brzo přidáme.

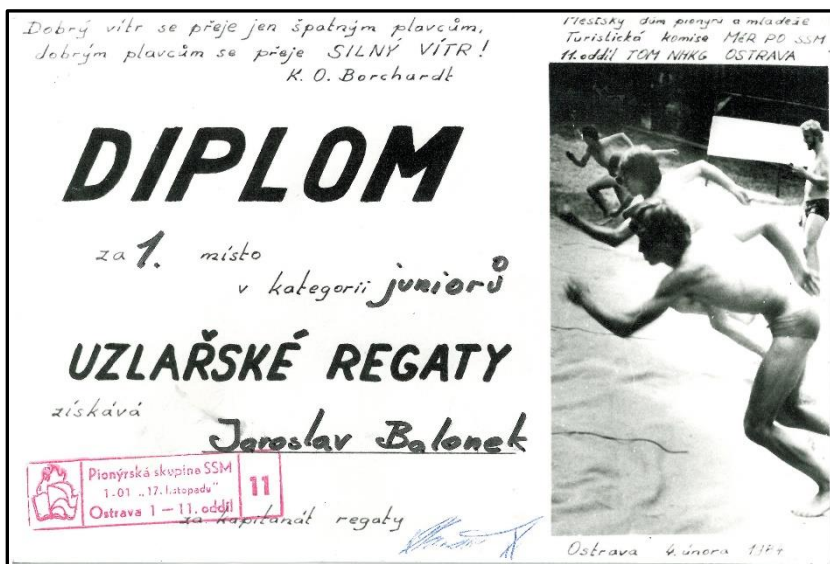

... starý Severák bratr Gurchu je nám příkladem v životním stylu. Nelenoší a neustále nějak sportuje a pravidelně se otužuje. Nejčastěji jej můžeme vidět na venkovním koupališti ve Vlčích dolech v Bludově.

... o naše akce starších ročníků projevil zájem také bratr Jerry, který skautoval v zábřežském třetím oddíle Severáci. A my se na dalšího kamaráda do party těšíme.

... mezi nejbližší plánovanou akci Modré želvy ve spolupráci s oldskauty skautského střediska ABS Zábřeh je aktivita pod názvem Kulový blesk. Pokud vše dopadne dobře, bude se konat v pátek 26. února 2021.

... na internetu se nám podařilo objevit historický diplom z uzlařské regaty v Ostravě, která se konala v roce 1984. Byl to její první ročník a vyhrál ji tehdy Jaroslav Balonek – Kili. Pro čtenáře Březové kůry a nadšence uzlařských regat tento dopis na následující straně přetiskujeme.

... do konce měsíce února dojde ke stěhování všech hliníkových obalů do skladu paní Vítkové. Děkujeme všem sběračům za podporu této aktivity. Stále doufáme, že nám budou vyplaceny peníze za odevzdané plechové obaly. Firma HOPR má velké problémy a stále se nám nepodařilo vše dořešit. Tak snad příště budeme moudřejší.

Pro Březovou kůru sepsal MIČKINIKWA

ZIMNÍ AKCE KLANU MODRÁ ŽELVA

Již začátkem měsíce ledna bylo dáno, že se pokusíme poslední prodloužený víkend zabydlet Lišákov. To se nakonec nepodařilo, ale nechtěli jsme to vzdát úplně, a proto jsme vymysleli náhradní program. Pomocnou ruku nám podal

Dan, který nám již ve čtvrtek odvezl všechny naše indiánské deky, kožešiny a další vybavení na Sobův srub, který stojí v Zejfech. A v pátek jsme se stěhovali do srubu my. Po zatopení teplota ve srubu neustále narůstala a tím narůstal také náš hřejivý pocit z našeho pobytu ve srubu. Venku začalo pršet a vydrželo to až do rána. Večerní usínání bylo tedy za hudebního doprovodu kapající vody. Páteční večerní program se však točil okolo hudební dvojky

Standa a Hanka, kteří svým hudebním výkonem opět nezklamali a opět zazněly známé songy. Prostě paráda. K večeru nás navštívil také Golém s manželkou a věrnými psy. Po zhasnutí poslední svíčky jsme zalehli do lože plného kožešin a indiánských dek a až do rána nám bylo fajn. Zima nebyla, a tak nebylo třeba použít ani spacího pytle. Celou noc jsme však přikládali a osvědčily se nám dřevěné brikety, které dlouho vydržely svítit v krbových kamnech.

Ráno nás čekala ještě obleva, a tak se nám začal hroutit náš sen o velké Pytlíadě, kterou jsme pro naše kamarády chtěli přichystat. To se ovšem začalo pomalu měnit a odpoledne začalo mrznout a naše vyjetá trať začala být sjízdnou až na samotnou silnici.

Na akci se nakonec dostavilo pět odvážlivců, a to jmenovitě Luky, Ferda, AJAGU, MIČKINIKWA a Marky. Po zasednutí ve srubu k malému pohoštění jsme projednali stav činnosti a především jsme rozjeli velkou přípravu na únorové

táboření a saunu, která se bude konat koncem měsíce února. Všichni účastníci přislíbili zapojení do akce, a to jako táborníci nebo jen jako účastníci sobotní společné akce. Projednali jsme společně zajištění dřeva, kamenů, dopravy věcí na louku a jejich nedělní odvoz. Luky přišel s dalším návrhem pro starší členy, a to návštěvu střelnice, kde bychom si mohli vyzkoušet různé druhy zbraní. Myslím, že by byl zájem, a tak akci předáme všem členům k posouzení.

Pak následovala další část programu, a to sjezd na pytlích. Tato aktivita se tak stala nečekaně hlavní částí programu. Dráha se neustále prodlužovala a zrychlovala. Nakonec se dráha dostala až k samotné silnici, kde končila v příkopu.

Nadšení Pytlíků nebralo konce a tato část programu byla ukončena příhodou, kdy se AJAGU rozhodl zlomit si plotýnku. Po krátkém pobytu se nakonec AJAGU rozhoduje pro návštěvu šumperské nemocnice a my, co zůstáváme, se připravujeme na další hudební večer. Zima venku nabírá na síle, a tak se v kamínkách topí a topí. Další noc na srubu byla fajn a opět

nebyla ubytováním zima. Takže bylo skoro okamžitě rozhodnuto, že příští víkend znovu.

Ráno se na střeše objevila rampouchová nádhra. My pak už jen uklízíme, sundáváme klanový štít MŽ a balíme. Díky ochotě Kiwiho se přepravujeme jeho autem do Zábřehu.

Pro BK sepsal MIČKINIKWA

SRUB

„Naučme se ukázat člověku přátelství, dokud je živ, a ne, až když umře.“

Francis Scott Fitzgerald

Po minulé akci, kde se sešlo pár přátel, se nakonec nedostalo na hlavní tmel akce, a to na společné zpívání, na které se mnozí těšili. Tentokrát ovšem sestava byla trochu jiná. Doplnili ji především Korálka s IQ a také Hanka se Sobem. Na srub jsme vyrazili já a Marky již v pátek. Sob zatopil v kamnech o pár hodin dřív, a tak tam bylo již příjemné teploučko. Hned na uvítanou na nás vyskočila záhada hromádky bukvic, která byla objevena pod rainbow dekou. Tuto malou spížírnu jsme přisoudili nějakému lesnímu semenožroutovi :-)

Celý večer jsme v kamnech udržovali oheň, a tak se teplota ve srubu pěkně stabilizovala. Ještě večer jsme chtěli navázat na minulé pytlování, ale sníh byl mokrá a moc to nejždilo, ale i tak se podařilo prorazit dráhu až k silnici.

V sobotu jsme začali tahat dřevo na akci Lišákov a ukládali jsme ho pod stříšku garáže. Došlo také na malé soustředění klanu na blížící se piškvorkiádu a pro osvěžení mozkových závitů jsme sehráli celkem 9 her. Po příjezdu Korálky a IQ jsme vyzkoušeli pár her a pomalu se připravovali na příjezd starších bojovníků. Díky Kiwiho ochotě se všichni svezli jeho autem, a tak jsme se mohli uvelebit ve srubu. Zavzpomínali jsme na AJAGUA, a protože jsme se viděli po delší době, proběhla malá výměna informací. Stůl praskal pochutinami a Gurchu, Ferda i Kiwi také přivezli nějaké dobrotky. Kiwi se vytáhl speciálními sušenkami na vývoz. Vše jsme poctivě nafotili a zaznamenali pro naši klanovou kroniku. A pak to

začalo. Hudebníci se chopili svých hudebních nástrojů a vznikla tak jedinečná srubová kapela ve složení Ferda, Hanka, Sob, Kiwi, Gurchu. V dlouhém seznamu písni nemohly chybět i tyto hity Blátivá cesta, Dokud tráva bude růst, Poraněný

koleno, Džínová láska, Rychlejší koně, Frenky Dlouhán, Bedna od whisky atd... Po-dařilo se nám udělat také videozáznam, který jsme umístili pro přátele na facebook a chtěli tak potěšit ty, kteří se akce neúčastnili. Občas někdo prohodil pár slov či nás pobavil Ferda svými typickými vtípkami. MIČKINIKWA se pokusil vyprovokovat Staré páky k otužovací akci, ale zůstalo jen u návrhu. On sám si to ovšem odpustit nemohl, a tak se andělíček na sněhu za srubem zjevil. Čas pomalu plynul a Kiwi požádal o pasování na pekařského Sira. Bylo mu vyhověno a obřadu se účastnili všichni přísedící. Konec naší

sešlosti byl závěrečný nástup a šavanská kmenová lelawatika. Srub tentokrát hostil hned čtyři nocležníky, a tak muselo být vybudováno speciální lože u kamen.

V noci se opět silně ochladilo a ráno nás uvítaly až 30 cm dlouhé rampouchy. Dráha na pytlování ovšem stále neměla správné kvality, a tak jsme uklidili ve srubu, nanosili další habrové dřevo a po vydatném obědě jsme vyrazili do civilizace. Z pozdějších reakcí ú-

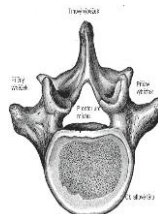

částníků byla akce hodnocena velice kladně a jistě budou následovat další povedená setkání, která prohloubí naše letitá přátelství.

Pro Březovou kůru sepsal MIČKINIKWA

NÁVŠTĚVA U AJAGUA

Jak jste jistě pochopili z předchozích článků o činnosti našeho klanu Modrých želv, došlo k nechtěnému poranění waganeda sachema kmene AJAGUA. Ten na klanové pytlíadě v Zejfech přišel ke zlomenině prvního bederního obratle, a protože držíme pospolu v dobrém i zlém, rozhodli jsme se AJAGUA v jeho domácím léčení navštívit. Nakonec se nás sešlo celkem pět a jmenovitě domácí marod AJAGU, Marky, MIČKINIKWA, Ježek a hudební mág Kiwi. Omluvili se a své pozdravy zaslali:

WYOMING / stále v léčení covidu /

Eva z Lukavice popřála brzké uzdravení

Luky ze Šumperka by se také rád přidal, ale nakonec mu to práce nedovolila

Blek – ten na poslední chvíli omarodil a na setkání s AJAGUEM se moc těšil

Ferda – měl dorazit, ale nakonec ho skolila bolest zad. Měli jsme pro něj připraveno překvapení k jeho narozeninám.

Na začátku jsme si nechali povykládat, jaké to je mít zlomený obratel a AJAGU nám vše podrobně popsal. Po celou dobu naši návštěvy stál, protože sedět prostě nemohl. My jsme ovšem nepřišli s prázdnou a k dobrým buchtám jsme dostali čaj a kafe.

MIČKINIKWA vytáhl knihu Indiánská kuchařka a my se tak chvíli bavili zajímavými recepty. Kiwi jako odborník šel trochu do hloubky a narazili jsme hned na několik indiánských otazníků?

Překvapilo nás také nemocniční lůžko, na kterém AJAGU spí, a pro Březovou kůru jsme jej také nafotili. Nakonec se své kytary ujmul Kiwi a začali jsme zpívat písničky. Kiwi nám také pověděl, jak se stalo, že se dal dohromady s Bobem a jak vzniklo Zakafy. Po hodině jsme se rozešli do svých domovů a snad jsme svojí aktivitou potěšili našeho dobrého kamaráda AJAGUA.

Pro BK sepsal MIČKINIKWA

VČELAŘSKÝ ROK

V minulém čísle Březové kůry jsme se podrobněji podívali na jednotlivá období včelařského roku. Víte už tedy, že s únorem pomalu končí včelařská zima a staneme na prahu předjaří. Včelstva při nízkých teplotách stále zimují v chomáči a při občasném oteplení se vydávají na krátké prolety, aby vyprázdnily své výkalové vaky, v nichž uchovávají přes zimu zbytky svého trávení, aby si jimi neinfikovaly prostředí svého úlu. Pro včely je paradoxně prospěšnější spíše chladnější zima, která je nutí utlmit svoji aktivitu a nakládat hospodárně se svou energií a zásobami. Její teplejší průběh pak může mít za následek častější prolety a s rychlejší spotřebou zásob i postupné hladovění či rozvoj chorob, včelař pak může dokonce po zimě nalézt své úly i zcela prázdné. V tomto směru byla takřka katastrofickou zima loňská, kdy někteří včelaři i v našem okolí přišli o více než polovinu svých včelstev. Zaťukejme tedy na dřevo, že letošní zima prozatím ukázala spíše svoji chladnější tvář.

U samotných úlů je tedy nyní jen třeba při sněhové nadílce odstranit sněh z letáků, aby jím nebyla ucpána česna („vchody“ do úlů) a dovnitř mohl proudit vzduch. Občas také pohledem zkontroluji a případně očistím podložku na dně úlu, abych měl přehled o míře úhynu včelek a ze spadlé měli také o aktuální spotřebě zásob.

V tomto období může včelař v teple dílny dále pokračovat s přípravami na sezonu. Jak jsem se zmínil v minulém čísle, věnovali jsme se v lednu výrobě plemenáčů pro namnožení našich včelstev. Po nich jsme se zaměřili na samotné úly, přesněji řečeno na nástavky. Čistíme a natíráme staré nástavky, které jsme si pořídili z druhé ruky, a pustili jsme se také do svépomocné výroby nástavků nových. Pojďme se tedy tentokrát stručně podívat, v jakých typech úlů se během historie včelařilo, jak vlastně vypadá dnešní včelí úl a jaké mohou být jeho typy.

Průlet historií včelaření

S nadsázkou můžeme říci, že včelaření je téměř tak staré jako lidstvo samo. Již z období konce starší doby kamenné pochází jeskynní malba z tzv. Pavoučí jeskyně nedaleko španělské Valencie, která zobrazuje postavu vybírající med

z dutiny stromu. Její stáří je odhadováno na 12 tisíc let a její reprodukci můžete vidět na obrázku vpravo. Lidé si časem začali objevené stromy se včelami obývanými dutinami označovat, aby k zásobárnám medu trefili i příště, o nějakém cíleném chovu však ještě nemůže být řeč.

V raném středověku dochází k rozvoji tzv. brtnictví, kdy se lidé o tyto dutiny stromů, tzv. brtě, začínají starat, zvětšují je, aby byla produkce medu vyšší, na zimu je částečně utěšňují a před zimou vybírají jen část včelích zásob, aby včelstvo v brti přežilo. Med se z včelího díla zatím stále lisuje. Brtě stojí také za vznikem druhového jména medvěda brtníka (k medu ostatně odkazuje i jeho jméno rodové označující živočicha, který ví, kde najde med) a za jedním z českých příjmení. Pro zajímavost zde uvedu, že jeden z nositelů tohoto příjmení u nás ve Zvoli v době mého dětství dokonce včelařil, v jeho případě tedy došlo k naplnění známého rčení *nomen omen*, které označuje situaci, kdy jméno člověka zároveň označuje některou jeho charakteristickou vlastnost.

Možná, jako ostatně ve spoustě jiných případů, stála i za vývojem včelařství lenost některých brtníků, kteří si špalky s včelími dutinami začali přinášet blíže ke svému obydlí. Toto tzv. špalkové včelaření spadá do období vrcholného středověku. V pozdním středověku do těchto špalků pro lepší přístup začali vytvářet dvířky zakryté zadní vstupy. Vznikly tak první (leckdy zdobené) kláty, které můžete znát z návštěv skanzenů, několik jsme jich viděli i u Šargounu při cyklovýpravě do Litovelského pomoraví.

Vydlabání kmenu za účelem výroby klátu bylo však značně náročné a včelaři hledali snazší řešení. Vznikají tak např. úly upletené ze slámy zvané košnice (obr. vpravo) a první úly stlučené z prken a přístupné stejně jako kláty zadní stěnou. Dochází také k vynálezu rámků, objevu tzv. včelí mezery a sestrojení prvních medometů. Med se tedy již nelisuje, ale začíná se vytáčet odstředivou silou, což je postup mnohem

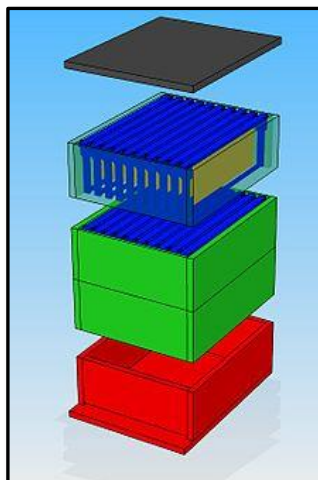

šetrnější vůči v rámci vybudovanému včelímu dílu, které se dá využít v úlech opakovaně a včely tak mohou své úsilí místo stavby věnovat snůšce.

V 19. století jsou konstruovány první rozebíratelné úly, které umožňují přístup shora a odtud je již jen krůček k dnešním úlům nástavkovým. Ty může včelař dle aktivity a velikosti rozvíjejícího se včelstva libovolně rozšiřovat do výšky, přičemž horní nástavek tvoří tzv. medník, do něhož včely ukládají své zásoby a oddělí-li jej včelař tzv. mateří mřížkou, nemůže do něj matka klást vajíčka a včelař tak z díla odebírá plásty naplněné jen medem bez přítomnosti plodu.

Skladba a typy dnešních úlů

Jak bylo zmíněno, včelaři dnes nejčastěji využívají úly nástavkové. Jeho skladbu vidíte vpravo. Červeně je označen tzv. podmet. Jeho dno je předsazené a tvoří tzv. leták, z něhož včely vzlétávají a na němž přistávají při návratu do úlu. Nad letákem je různě široká štěrbina sloužící jako vstup pro včely. Na podmet se pak staví nástavky, do nichž jsou svisle vkládány rámky s voskovou mezistěnou, na níž včely budují díky vlastní produkce vosku tzv. dílo – buňky sloužící k ukládání zásob a odchovu plodu. Již zmíněný medník je na obrázku označen modře a celý úl je zakryt nepromokavou stříškou s vloženou izolací zabraňující přehřátí úlu vlivem slunečního záření. Rozebíratelnost celého úlu umožňuje snadný přístup k jakémukoli rámku v díle, v případě potřeby i přeskupení nástavků, kterým můžeme povzbudit včely k rychlejšímu rozvoji, snadno můžeme vyjmout rámky při tvorbě oddělků (základ nového včelstva), přidávat nové rámky anebo rovnou další nástavek a před zimou přikrmit.

Tento systém patří mezi tzv. stojany, u nichž je medník umístěn vždy nad plodištěm. Část včelařů však nedá dopustit na systém odlišný zvaný ležan, kde se medník umísťuje vzadu za plodištěm. Úl pak připomíná ležící skříň.

Debaty se mezi včelaři vedou také o nutnosti zateplení úlů. Někteří hájí úly nezateplené (tenkostenné), jejichž výhodou je rychlejší jarní rozvoj včelstva, neboť včely jednoduše dříve zaznamenají oteplení. Zároveň však část přinesené

sladiny spotřebují na nutnou regulaci teploty v úlu v chladnějších či teplejších dnech. I proto druhá část včelařů vyznává chov v úlech zateplených, které včelstvo chrání před velkými výkyvy počasí, na druhou stranu včely na změny počasí logicky reagují později.

Avšak základní rozhodnutí, které musí každý včelař učinit hned na začátku svého včelaření, je volba tzv. rámkové míry. Tedy rozměry rámků, které následně předurčují nejen rozměry používaných nástavků, ale také další včelařské vybavení, např. medomet. Je také jasné, že pořízení oddělků od včelaře, který hospodaří na menší rámkové míře je velice obtížné, ne-li přímo nemožné. Vyšší nástavky naplněné medem jsou samozřejmě také těžší a uzvednout nástavek plný zásob vážící třeba 30 kilogramů může být zvláště pro starší včelaře docela problém. Proto lze výšku nástavků také kombinovat a jako medník použít nižší nástavek.

Vzniklo tak mnoho odlišných systémů s mnohdy tajuplnými názvy jako Tachovský úl, Třeboňský úl, Optimal, Langstroth, Eurodadant, Moravský univerzál či Budečák. Někdejší (neúspěšný) pokus o sjednocení rámkové míry na území Československa dal vzniknout úlu zvanému Jednotný čechoslovák. Zastavím se pro zajímavost jen u jednoho typu – Optimal. Ten údajně vznikl v Severní Americe mezi tamními osadníky, kteří pro včelaření využili snadno dostupných prázdných beden od whisky Jack Daniels. Vzpomeňte si na to, až budete u táboráku při kytáře opět zpívat oblíbenou Bednu od whisky, toto její využití je přece jen méně morbidní než to, o němž tato píseň pojednává 😊

Na samotném včelaři je také volba, zda bude včelařit v samostatně stojících úlech, anebo zda si pořídí rovnou včelín. Tím může být nejen budova ukrývající úly naskládané zevnitř nejlépe k její jižní stěně, v níž jsou otvory pro vylétávání včel, anebo stejně uzpůsobená maringotka na kolech. Pojízdný včelín umožňuje včelaři kočovat,

tedy odvézt na počátku snůškové sezony své včelky na nejvhodnější místo, například k lesu či k poli s některou z medonosných zemědělských plodin. Největší nadšenci si pak část maringotky rovnou přebudují na přechodný příbytek a u svých včelek třeba o víkendech rovnou přespávají. Ostatně

vdechování drobných částechek včelami produkovaného propolisu anebo záměrná inhalace tzv. úlového vzduchu má prokazatelně prospěšné účinky na lidské zdraví.

A v jakém typu tedy včelaříme my? Sáhli jsme po zatepleném vysokonástavkovém Tachovském úlu s rámkovou mírou 39 x 24 cm. Ta je v ČR v současnosti nejrozšířenější a nástavky o těchto rozměrech patří mezi nejdostupnější, tato volba nám také usnadnila získání oddělků od včelaře se stejnou mírou. Uvidíme, zda s přibývajícím věkem a ubývajícimi silami nebudeme této volby litovat 😊

Na závěr jsem si nechal jednu raritu. Slyšeli jste někdy o *medné krávy*? Ne? Já donekdávna také ne. Svým tvarem připomíná krmelec a vidíte ji na obrázku. Využívají ji včelaři vyznávající metodu biochovu anebo také sadaři, kteří nechovají včely za účelem zisku medu, ale využívají včel jen k opylení svých stromů.

Do medné krávy se totiž nevkládají rámy s mezistěnami, na nichž včely uspořádaně staví své dílo, ale včelař ponechá stavět včelky nadivoko. Chce-li získat med, vystavěné dílo vyřezává a med z něj potom pěkně postaru lisuje. Včely nejsou při své stavbě svázány předznačeným rozměrem buněk a prostředí medné krávy jim připomíná přirozenou dutinu stromu. Vzhledem k tomu, že rozměry krávy nejsou nijak dané, je celkem snadná na výrobu a pořizovací náklady jsou nižší než u klasických úlů. Produkují také nepoměrně větší množství vosku, neboť není možné včelám navrátit vytočené dílo. To může být také důvodem pro pořízení krávy, neboť voskové mezistěny patří mezi nejdražší položky ve včelařově rozpočtu a vosk je velice ceněnou surovinou, která se vykupuje.

Sa. TAWASUTA

JAROSLAV MOSTECKÝ – HARRY

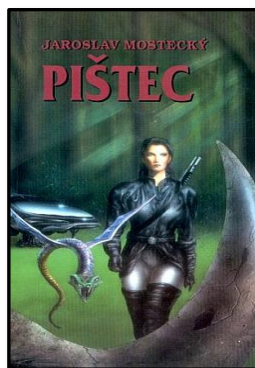
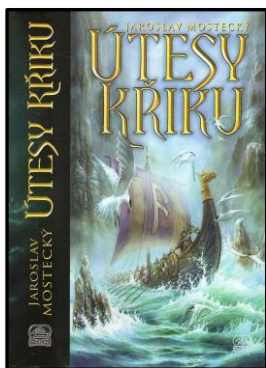
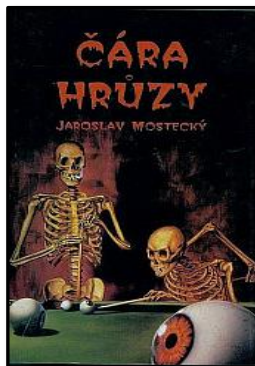
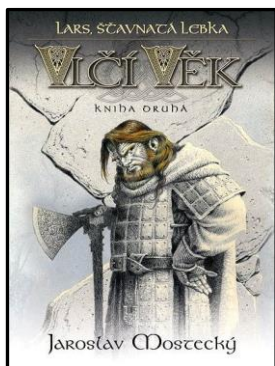
V prosinci roku 2020 zemřel na Covid můj dlouholetý kamarád Harry, kterého jsem poznal v oddíle Stopaři, kdy jsem ho měl jako družinový rádce v družině Medvěďů. Byli jsme stejný ročník 1963 a Harry byl o pár měsíců starší. Tehdy se psal rok 1982 a já se pomalu chystal na nástup na vojenskou základní službu, která tehdy trvala dlouhé 2 roky.

Po mém návratu z vojenské služby jsem se opět s Harrym setkal, a to díky aktivitám klanu Modrá želva a party kluků a děvčat, kteří si říkali VG. Obě dvě skupiny pomáhaly tábornickému oddílu Stopaři a právě tam se tehdy začal hrát indiánský lakros. Harry byl tehdy u jeho začátků a výrazně pomáhal tvořit pravidla společně s námi, kteří každou volnou chvíli trávili touto indiánskou hrou. Rok 1986 se stal velkým krokem zábřežského lakrosu, protože v tomto roce vzniká Zábřežská lakrosová liga. Harry je členem týmu Usazenina a čas jeho týmu přijde sice až za pár let, ale nadšení pro hru je u Harryho znát. Jeho post je branka a patří k letitým brankářům zábřežské lakrosové ligy. Liga se rozrůstá a navazují se nové kontakty a začíná jezdit na lakrosové turnaje do Prahy, Olomouce či Brna. Mezi jeho aktivity patří také jeho zapojení do divadelního světa, kde společně s kamarády VG, Ušavanu, Monotovanu a dalších připravuje tradiční Mikulage shou v Katolickém domě, kde se na tuto zábavu scházejí členové zábřežských oddílů, právě tam se také vyhláší celoroční výsledky Zábřežské lakrosové ligy. Harry byl také duší tramp a tomuto světu propadl ve svých 16 letech a dokud to šlo, vyrážel na své trampské toulky. Mnohokrát se k nám vypravil na různé akce, které jsem se Šavany pořádal pro širokou veřejnost. Byl tak jeden z mála starých oddílových členů, který se prostě nevymlouval a pokud to šlo, přijel. Bylo mi s ním pak dobře.

A teď něco málo o Harryho životní cestě spisovatele:

Žil v Šumperku, kde také v roce 1983 vystudoval SPŠ strojní. Pak pracoval jako montér. Aktivně se zapojil do vedení Moravské lakrosové ligy. Byl významnou postavou fandomu v Šumperku, vystupoval na conech, posledních několik let

moderoval předávání Cen Karla Čapka atp.); pravidelně publikoval v časopise Pevnost. Jako jeden z mála českých žánrových autorů vstoupil do Obce spisovatelů. Byl ženatý a pracoval ve státní správě. V prosinci 2020 podlehl nemoci covid-19.

Pro BK sepsal MIČKINIKWA

DO PODZEMÍ S HARRYM

Harry – Jaroslav Mostecký byl na mnohých akcích naším průvodcem. Zápis je z kroniky klanu Modrých Želv. Akce se konala v únoru roku 1986.

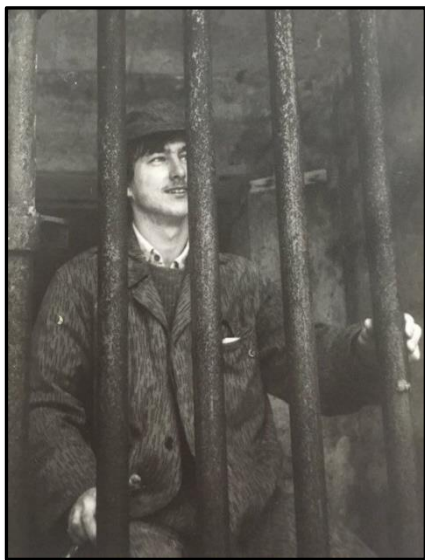
Tuto akci navrhl Kotě /TONKA-HISKA/. Jako průvodce měl být přihrán Harry z Veteran Green, ale nakonec se pozvali i další, a tak se akce proměnila v akci starších členů. Škoda jen, že sagamor OHITEKA a Klokán nemohli. A tak se scházíme o půl sedmé na vlak, který nás dopravuje na maličké nádraží. Tady začíná naše 6kilometrové putování sněhem k pevnosti

Bouda, která nás lákala svojí velikostí. Po cestě střetáváme malé betonové pevnůstky. Byla to docela fuška a snad každý si oddechl, když se před námi objevil jeden z hlavních vchodů do podzemní pevnosti. Vyndáváme si baterky, bez kterých se zde neobejdeme.

Náš hlavní průvodce je Harry, který zde byl asi již 8x, a my v něj vkládáme důvěru, že se z podzemí opět vynoříme. Začíná prohlídka pevnosti, jejíž nejdelší chodba měří asi 650 metrů. Někde ze stěn visí netopýři a my se jich nedotýkáme a tím uznáváme jejich ochranu a jejich právo na tmu. Vchod, kterým jsme do podzemí vstoupili, lemovalo schodiště s 178 schody,

a my se tak dostali o 20 až 25 metrů dolů a spadnout dolů by znamenalo jistou smrt. Za světla baterek procházíme pevností na její druhý konec, kde vylézáme a dáváme se do jídla. Zde nám sdělují informaci, že minulý týden zde spadl jeden

muž a museli ho odtud odnést. Potěšení touto informací se opět noříme do tmy podzemí. Prohlížíme si podzemní studánku, velké sklady, zazdívací chodbičky a plno dalších zajímavostí. Čtyřikrát nebo pětkrát vylézáme po schodech o patro výš a zase pak dolů. Po prohlédnutí pevnosti se musíme vydat zpět přes celou pevnost a vylézáme opět tam, kde jsme do pevnosti vlezli. Vydáváme se nazpět stejnou cestou k nádraží, kde se nám účastníci této akce starších členů podepisují do naší klanové kroniky Modré Želvy Zábřeh.

Akce se účastnili za klan MŽ – Kotě, AJAGU, MIČKINIKWA, Delfín a za ostatní VG a kamarády – Harry, Ampér, ISEAHWA, Sláva, Ivana, Sokol, Morče.

Pro BK vypsál MIČKINIKWA

DEN ZAMYŠLENÍ – 22. ÚNORA

Den zamyšlení, dříve označovaný jako Den sesterství nebo Den zakladatelů, je velice významným dnem pro skauty a skautky po celém světě. Připadá na 22. února a je to jeden ze dvou hlavních svátků skautského hnutí. 22. února se totiž narodil Robert Baden-Powell, zakladatel světového skautingu, a synchronně s ním, pouze o pár let později, i jeho manželka Olave, která se hrála důležitou roli při vzniku dívčího skautingu.

První oslava 22. února, nazvaného Thinking Day, se konala v Česku už v roce 1927 pod názvem „Vzpomínkový den“. Později byly oslavy přejmenovány na „Den sesterství“ a dnes se používá přesnější název, který nezahrnuje jen skautky ale i skauty, neboť je to náš společný svátek, proto „Den zamyšlení“.

V tento den, za obvyklých podmínek, organizují skauti různá setkání a vzpomínkové akce, letos tedy všechny probíhaly pouze online. Nicméně, pokud vás tento svátek minul, nevěste hlavu, zavzpomínat můžeme kdykoliv, třeba i teď, když čtete tento článek.

Den sesterství, zamyšlení, nebo jakkoliv mu chcete říkat, je především o přátelství, propojení a bezpodmínečném přijetí. Každému z nás je občas smutno. Není ale fajn pocit, když si připomeneme, že na celém světě je asi 50 milionů skautů a jen v České republice je jich téměř 70 tisíc!?!

50 milionů srdcí, ve kterých má skauting své místo. 50 milionů lidí lišících se věkem, národností, vyznáním nebo barvou pleti.

Jsme každý jiný, ale přece stejní ♥ Proto se nestyděte za své odlišnosti a respektujte jedinečnost druhých. Pamatujte si, že jsme každý naprostý originál a že bez nás by svět nebyl takový, jakým je.

Každý v něm máme své místo. I u nás jej budete vždycky mít. Jsme tu pro vás, kdykoliv budete potřebovat. Proto si řekněte... o pomoc, pozornost, objetí. Požádat o cokoli totiž není znakem slabosti, právě naopak, chce to velkou odvahu ♥

Sg. Eddie

VALENTÝNSKÁ MŇAMKA

....aneb pochutná si mamka i tat'ka

Správně bych tento článek měla nejspíš nechat napsat rodiče našich členů, protože by jistě lépe popsali to, co jejich děti vytvořily. Ale důležitější než popisky budou tentokrát fotografie, nad kterými se budou jistě sbíhat sliny všem.

Do tohoto úkolu týdne se zapojili malí i velcí a všichni si vyhráli – WAŠTE. Myslím, že takové překvapení uvítají rodiče kdykoliv, takže nemusíte čekat jen na dalšího Valentýna 😊

Vrabčák a Sýček

Čivava

Koloušek

Korálka

Sa. WATOKNAPA

SKAUTSKÉ DESATERO

OČIMA NAŠICH ČLENŮ

Jeden z úkolů v letošním roce byl „Namalujte příklad ze života, kde lze říct, že platí některý z bodů skautského zákona“. Tento úkol nepatřil nejspíš mezi oblíbené, protože se do něj pustily jen 4 členky, a to Beruška a Anička ze Sov, Liška z Vlků a Čivava z Káňat.

Byla jsem velice mile překvapená, a tak bych se s vámi chtěla také podělit.

Pro ty světlušky a vlčata, kteří ještě stále nedokážete říct jednotlivé body, mám prstíkovou náповědu:

Anička:

Tady se zapátralo v paměti a vzpomnělo se na brigádu, která byla ještě, když byla Anička v družině Koníci. Společně s Káňaty se pustily do úklidu okolí Zvole.

„Světluška pomáhá“

Na skautský zákon však pasuje, ještě lépe...

„Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských“

Beruška:

Tady bylo nejspíš myšleno na jeden ze zákonů světlušek i skautů:

„Světluška je statečná a veselá“

„Skaut je veselý myslí“

Hned jsem si vzpomněla, jakou radost měla Beruška, když jí Vánoční skřítek kromě dárečků donesl pod stromečkem i pokřik Sov.

Liška (vpravo):

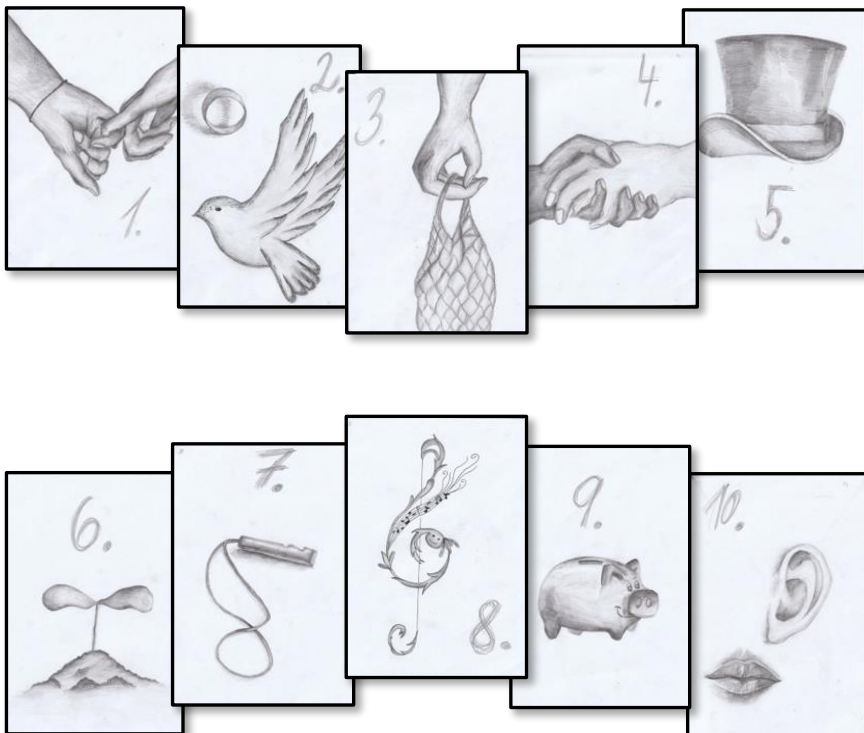
Zde je již vidět, že má zákon zcela zmačknutý.

... a co vy ostatní, poznáte všechny jeho body v jejích obrázcích?

Čivava (dole):

Tady se řádilo černobíle a u některých je potřeba se opravdu zamyslet, jak je to myšleno. Ale všechny opravdu dávají smysl:

MODRÉ OČI, DÍTĚ SNĚHU ČILI POVÍDKA O JATERNÍKU

Viděl jsi již někdy El Sola, náčelníka Divotvorců, bratra Matky Starosti? Ano, viděls jej, ač jsi jej snad nepoznal; ostatně, do tváře jsi se mu nemohl podívat. Nuže, chci ti o něm povědět, a povědět o smutné události, jež se přihodila jemu a někomu, ježž miloval, více než slova mohou vypovědět.

Štíhlý a oslňující krásy byl El Sol, král Divotvorců; jeho vlasy byly jako třpytné zlato a vstávaly mu na hlavě, jak kráčel přes temena hor.

Každý ho měl rád, kromě několika málo, kteří se kdysi osmělili postaviti se mu na odboj a se zlou se potázali. Ostatní jej všichni milovali, a on každého měl rád, ač zamilován do nich nebyl. Až jednoho dne, když kráčel zahradou, přišel náhle ke krásné bílé dívce, které nikdy před tím neviděl. Oči její byly jímavě modré, vlasy její byly tak jemné, že se vznášely ve vzduchu, a šat její byl bílý, kapradinami zdobený na bílé své obrubě.

Pocítil k ní ihned hlubokou lásku, avšak ona mávla varovně rukou, když se pokoušel přiblížit se k ní.

»Kdo jste, zářivá princezno? Miluji vás dříve, než jsem vás slyšel promluvit.«

»Jsem Sněhurka, dcera velkého krále Mrazu,« odpověděla.

»Miluji vás, jak jsem nikoho dosud nemiloval. Vezmete si mne? Jsem králem Divotvorců. Udělám vás královnou.«

»Nikoli,« odvětila, »nemohu si vás vzít, neboť jest psáno, že, vezme-li si někdo z našich lidí někoho z vašich lidí, klesne a během dne zemře.«

I byl El Sol velmi smuten. Řekl však: »Nemohl bych vás ještě spatřiti?«

»Ano,« odpověděla, »ráno bych se tu s vámi chtěla shledati, poněvadž jest tak rozkošno dívat se, jak jste krásný,« a vlas její sladce zvonil.

I setkala se s ním ráno a třetího jitra zas. Bláznivě byl nyní do ní zamilován, a ač ho odstrkovala, uchopil ji do náručí a něžně ji políbil.

Pak ramena jí klesla zesláblá k bokům a oči její byly napolo zavřeny, když řekla: »Vím nyní, že staré písmo mluvilo pravdu. Miluji tě, miluji tě, má lásko. Avšak zabil jsi mne.«

I padla na zem, do listí, bílá zhroutenina.

El Sol byl bez sebe hořem. Pokoušel se vzkřísiti ji, zvednouti ji.

Ona jen šeptala: »Sbohem, miláčku. Umírám. Už mne neuvidíš. Ale přijď na toto místo ode dneška za rok. Snad Maka Ina bude tak laskavá a pošle ti maličkého, jenž je tvůj a můj.«

Bílé tělo její se roztálo a on se sklonil nad ním a plakal.

Každého jitra se vracel, ale Sněhurky již neuzřel. Za rok po onom dni, když smuten prodléval na tomto posvátném místě, spatřil vyrážeti novou a obdivuhodnou květinu. Její květ byl nejněžnější modře a plný výrazu. Když se podíval upřeněji, spatřil zraky své dívky; horké slzy kanuly mu z očí a spálily listy v kalnou hnědou barvu. Vzpomněl si a porozuměl nyní slibu. Věděl, že to bylo jejich modrooké dítětko.

Časně z jara je můžeme vidět. Tři slunné dny na okraji závěje je zrodí. Lidé, kteří je najdou, říkají, že to je právě jedna z jarních květin, jež jsou dříve než ostatní venku, a jmenují ji Jaterník, ale my, junáci lesní moudrosti, ji známe lépe. Víme, že to je Podléštka, dítě El Sola a Sněhurky.

ŠIFROVÁNÍ O BODY

Vítejte u dalšího šifrování nebo spíše u morse speciálu... Ale ano, chápete správně. Všechny šifry, které vidíte níže, jsou vylušitelné **pouze pomocí morseovky**. Doufám, že si v morseovce libujete stejně jako já a jestliže ne, věřím, že vás takto kreativně zpracovaná morseovka alespoň zaujme. Po vylúštění už jen stačí, když splníte úkol, který se za šiframi ukrývá. Na maily od úspěšných luštitelů budu čekat opět do **25. 3. 2021** na **edita.riff@seznam.cz**.

1)

hLAd pEs OKO JÁma ČaJ SŮL míČ OŘ a Vlci

2)

3)

.-||-.-|.-|...|..|...||--|..||-.-|-..|-...||...|-..|.-|...-|..|

4)

nápověda: sudé/liché číslice

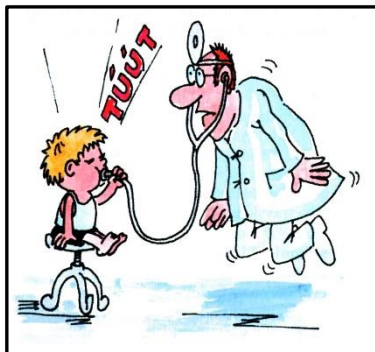
135 478 36 912 55 6277 4789 1 3259 3 9751 222 997 3154 3 2 18

5)

HRSTKA VTIPŮ

....na slovíčko s lékařem....

„Jenom žádnou paniku,“ uklidňuje lékař pacienta, „tuto operaci už jsme prováděli nejméně třicetkrát. Jednou se určitě musí povést.“

„Spíte při otevřeném okně, jak jsem vám minule radil?“ ptá se lékař v ordinaci. „Ano.“ „A zmizela ta bronchitida?“ „Zatím ne, pane doktore, zatím zmizel jenom počítač a mobil.“

„Pane doktore, můj muž začíná bláznit. Vždy, když pije kávu, sní i celý hrníček a nechá jen ouško, není to zvláštní?“ Lékař soucitně pokýve hlavou: „To tedy je, protože ouško je z celého hrníčku nejlepší.“

Zubař spustí vrtačku a povídá pacientovi na křesle: „Pamatuješ, Pepo, jak jsi mě v pátý třídě píchal kružítkem do zad?“

„Pane doktore, já se hrozně bojím, je to moje první operace.“ „Já vím, jak vám asi je,“ praví chirurg, „moje také“.

„Pane doktore, dejte mi nějaké prášky proti chamtivosti, prosím vás. Ale dejte mi jich hodně, hodně, hodně!“

Paní učitelka se ptá: „Zdendo, čím chceš být, až budeš velký?“ „Lékařem.“ „Ale vždyť ty se bojíš injekcí,“ diví se paní učitelka. „Bojím, ale až budu doktor, pak budu na té bezpečnější straně jehly....“

Přijde pán na plastickou chirurgii a hledá primáře. Zavedou jej tedy k němu a pán hned povídá: „Pane doktore, pomozte mi, půjčil jsem známému dvě stě tisíc na plastickou operaci a teď nevím, jak vypadá.“

Ranní vizita na psychiatrii, doktor přistoupí k lůžku pacienta a ptá se: „Jak se jmenujete, pane?“ „Napoleon Bonaparte, pane doktore!“ Lékař opáčí: „Vždyť jste mi včera tvrdil, že jste Albert Einstein?“ Pacient se na něj usměje a přátelsky povídá: „Víte, pane doktore, já jsem se rozhodl, že už vám nebudu lhát.“

JAVOROVÁ NAŽKA ZÁŘÍ 2020-ÚNOR 2021

Bodování starších

1. místo	Ra. Čivava	712 bodů	Káňata
2. místo	Sg. Sedmikráska	619 bodů	Káňata
3. místo	Va. Liška	528 bodů	Vlci
4. místo	Ga. Vrabčák	526 bodů	Káňata
5. místo	Va. Korálka	506 bodů	Vlci
6. místo	boj. Morče	465 bodů	Vlci
7. místo	boj. Bety	422 bodů	Káňata
8. místo	Va. Koloušek	415 bodů	Káňata
9. místo	Va. Sasanka	387 bodů	Káňata
10. místo	Va. IQ	386 bodů	Vlci
11. místo	hledač Padák	252 bodů	Vlci
12. místo	boj. Čmelák	122 bodů	Vlci

Bodování mladších

1. místo	hledač Anička	553 bodů	Sovy
2. místo	hledač Honzík	424 bodů	Medvědi
3. místo	hledač Beruška	369 bodů	Sovy
4. místo	boj. Větvíčka	359 bodů	Sovy
5. místo	hledač Beran	321 bodů	Sovy
6. místo	hledač Mrkvička	317 bodů	Sovy
7. místo	hledač Sýček	289 bodů	Koníci
8. místo	hledač Očko	260 bodů	Koníci
9. místo	hledač Drozdík	257 bodů	Medvědi
10. místo	hledač Motýlek	233 bodů	Koníci
11. místo	hledač Samuel	218 bodů	Medvědi
12. místo	hledač Střela	213 bodů	Medvědi
13. místo	hledač Kachnička	211 bodů	Medvědi
14. místo	hledač František	185 bodů	Medvědi
15. místo	hledač Izabella	181 bodů	Koníci
16. místo	hledač Jitřenka	153 bodů	Medvědi
17.-18. místo	hledač Nikolka	38 bodů	Koníci
17.-18. místo	hledač Šárka	38 bodů	Koníci
19. místo	hledač Štěpánek	26 bodů	Koníci
20. místo	hledač Evička	19 bodů	Koníci
21. místo	hledač Nikinka	18 bodů	Koníci

OBSAH 295. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Výměna oddílové nástěnky (Dredy)	str. 3
Historické okénko (Ga. Imnu)	str. 4-6
Co vás zajímá.... (Ra. Čivava)	str. 7-8
Drobné zprávy z činnosti starších (Sa. MIČKINIKWA)	str. 9-11
Zimní akce klanu MŽ (Sa. MIČKINIKWA)	str. 12-13
Srub (Sa. MIČKINIKWA)	str. 14-15
Návštěva u AJAGUA (Sa. MIČKINIKWA)	str. 16-17
Včelařský rok (Sa. TAWASUTA)	str. 18-22
Jaroslav Mostecký - Harry (Sa. MIČKINIKWA)	str. 23-24
Do podzemí s Harrym (Sa. MIČKINIKWA)	str. 25-26
Den zamyšlení – 22. února (Sg. Eddie)	str. 27-28
Valentýnská mňamka (Sa. WATOKNAPA)	str. 29-31
Skautské desatero očima našich členů (Sa. WATOKNAPA)	str. 32-34
Modré oči, dítě sněhu čili povídka o jaterníku (Sa. TUWANAKHA)	str. 35-36
Šifrování o body (Sg. Eddie)	str. 37
Hrstka vtipů (Sa. TAWASUTA)	str. 38
Javorová nažka září 2020-únor 2021 (Sa. WATOKNAPA)	str. 39

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Náčelník kmene: watoknapa@centrum.cz, tel. 773 299 014 (WATOKNAPA)

Web kmene: www.shawnee.cz

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky rodů Medvědů a Vlků probíhají každé pondělí a pátek v čase 16:00-18:00 na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra ve čtvrtek 16:30-18:00 (Sovy) a v pátek 16:00-18:00 (Káňata) a 16:30-18:00 (Koníci). Aktuálně je v rámci protipandemických opatření činnost pozastavena, po skončení opatření vás rádi uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás nebo kontaktujte náčelníci (telefon a email výše)! Rádi vás poznáme!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 28.2.2021.